

SÜBHAN VÜQAROĞLU

UTANDIM

Coşqun dəniz oldum, dalgalar sözümlə,
Məcradan yıxılmış seldən utandım.
Sənli keçmişimə yol çəkdi gözümlə,
Bu yolda xərcələnən ildən utandım.

Şübhə zəhər verdi, sevgimiz öldü,
Ayrılıq tez doğdu, bəxtimiz öldü,
Sən sağsan, mən sağam, amma, "biz" öldü,
Bağda solub qalan güldən utandım.

Arzular aşaraq, dağıldı erkən,
Düz düşünməmişik təməl düzərkən,
Mən öz xəyalımda səni gəzərkən,
Qələmi gəzdirən əldən utandım.

Səndən tək xətirə o ilk baxışdı,
Baxdın, eşq ocağım yandı, alışdı,
Söz tapa bilmədim, gözümlə danışdı,
Ağzımda dolaşan dildən utandım.

Dedim görkəmə baxan gülməsin,
Sözdən çəpər çəkdim, kədər gəlməsin,
Dərdimi gizlətdim, kimsə bilməsin,
Telimdə görünən teldən utandım.

Heç ayrı görmədim dağı dumandan,
Sübhənam, dərk etdim eşqi o andan,
Sən utanmayaraq gedən zamandan,
Mən bu sevgi üçün, əldən utandım.

ŞAIR OTAĞI

Bir şair otağı görmüsənmi sən?!
Dindirib, daşıyla danışmaq olur.

Uzanıb, tavandan fikir götürmək,
Divardan qafiyə soruşmaq olur.

Bir şair otağı görmüsənmi sən?!
Sükut aşiq olur saat səsinə.
Bir ömür tarixi durur qapıda,
Payız keşikçidir pəncərəsinə.

Bir şair otağı belədir, gülüm,
Arzular masada söz halındadır.
Durub, işığı yandırsan belə,
Şuası bir qadın timsalındadır.

Bir şair otağı belədir, belə,
Məhəbbət şəklini yaradan otaq.
Şairin özünü yola salsa da,
Sözünü hər zaman yaşıdan otaq.

ÖLÜMÜN FƏRMANI

Dünya məktəbinə şagird ömrümün,
Nəzəri dərslərin övvəlindədir.
Ya qələm özünün qələmi deyil,
Ya dəftər özünün əllərindədir.

Bu dünya mən boyda quyudur, Allah,
Ölçüsü dərdimin boyudur, Allah,
Məhsulu imzamin sayıdır, Allah,
Hikmətin bilgimdən çox dərinədir.

Hələ misra-misra qocalacam mən,
Dahi səhvlərimdən dərs alacam mən.
Hansı dərslərlə ki, ucalacam mən,
Adı qismətimin cədvəlindədir

Ömrü cıxartmışan ixtiyarımdan,
Millət qidalanırsa daha barımdan
Doymaram dünyaya baxışlarımdan,
Ölümün fərmanı gözlərimdədir.

YAŞAMAĞA GECİKDİM

Bu dünyaya yara oldu gəlişim,
Tez üz aldı, qaşmağa gecikdim.
Günahları yığmaq oldu tək işim,
Savabları daşımağa gecikdim.

Dünya əhdi unutturan, pozandı,
Vəkili nəfs ona zaman qazandı
Məhkəməsi o dünyaya uzandı,
Bu dünyanı boşamağa gecikdim.

Əlim hələ arzulara çatmamış,
Qəm libasım bir sevincə batmamış,
Ürək yatdı, xəyallarım yatmamış,
Ömür bitdi, yaşamağa gecikdim.

AZALIR

Ömür ki var, xərcləməyin tərzini,
Sən seçsən də, seçməsən də azalır
Həyat adlı bu məktəbin dərslərini,
Sən keçsən də, keçməsən də azalır.

Arzu odlar qalayır ki, gəl isin,
Ölüm adlı qaya yıxır gəmisin,
Zaman yeyir saatların zəmisin,
Sən biçsən də, biçməsən də azalır.

Hər şeirdə bir az itir, budur o,
Gecə gündüz növbələşir, odur o,
Altı deşik bir qabdakı sudur o,
Sən içsən də, içməsən də azalır.

Quruyandır bütün ömür çayları,
Sübhan, boşa vermə ili, ayları,
Bu dünyada qalanların sayları,
Sən köçsən də, köçməsən də azalır.

AZUQƏ ÇAĞLARIMIZ

Mənsizlik bir dağdır, deyil ki ölüm,
Sən aşa bilərsən o dağları da.

Barışma ayrılıq sözüylə gülüm,
O ki, ayrı salır dodaqları da.

Həsrətə əsirdir könlün əməyi,
Gör nəyi qazandıq, itirdik nəyi?
Necə də gözəldir eşqin eynəyi,
Yaxın göstərirmiş uzaqları da.

Az qalıb həsrətin səbri daşmağa,
Keçmiş günlərimiz var barışmağa.
Mənsizlik adlanan dağı aşmağa,
Azuqə edərsən o çağları da.

AY QIZ

Səsin səmələrə apardı məni,
Şirin xəyallara dalıram, ay qız
Səni cümlə-cümlə yatırdacağam
Yerini vərəqdə salıram, ay qız.

Dağıt düşüncənin hörgülərini
Unut bir gecəlik dərdü-sərini,
Mənə dəqiq söylə ölçülərini,
Əyninə bir şeir alıram, ay qız.

Sor, kiməm, zəhmətim getməsin hədəd?!
Adım Sübhan oldu, sirdaşım kədəd.
Şəxsi mənzilimə köçənə qədəd,
Dünyada kirayə qalırım, ay qız.

BİR ŞEİR UÇACAQ

Bir şeir uçacaq öz yuvasından,
Yenə də başımda yaz havası var.
Sənin yaşadığın xəyallarında
Bu gün Leyli-Məcnun tamaşası var.

Mənim də ağlıma qalmayıb guman,
Yəqin ki, dəlilik mənə vurulmuş.
Əvvəli bir sona daşıyan zaman,
Mən səni gördüyüm günə vurulmuş.

Kaş insan taleyi yazan olaydım,
Sənsiz günlərimi boşamaq üçün,
Yenidən yaranıb, sazın olaydım,
Dəniz gözlərində yaşamaq üçün.

Necə də gözəlsən, əməlin kimi,
Bir şeir uçurdun öz aramızda.
Durmuşuq sətirdə bəy-gəlin kimi,
Sözlər yallı gedir ətrafımızda.